

Az ideológia esete a hülyeséggel

2017 március 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem fog nagyon fájni, ígérem.

„Az áram igazságos. A hülye embert vágja meg; mért fogtad meg azt a drótot?”

Gy.L. villanyszerelő meglátása, miután a blog tulajdonosát megrázta egy vezeték

EI?re is elnézést kérek a nyájas olvasótól, de teoretizálni fogok. Kicsit. Nem fog nagyon fájni, ígérem. Azért vetemedek erre, mert nagyszerű és új utakat mutató cikk jelent meg a méltán népszerű és elfogulatlan „Kettős mérce” címre hallgató felületen [„A gender mint szimbolikus kötőanyag: miért lett hirtelen olyan fontos a társadalmi nem?”](#) címmel.

A cikket, mely angol eredetiben a „*Political Critique*” hasábjain jelent meg, három hölgy jegyzi: Weronika Grzebalska, Kováts Eszter és Pető Andrea. Úgy látszik, a három hölgynek feltűnt, hogy a szokványos és unt libsizmus teret veszít zavaros korunkban és az istenadta nép elfordulni látszik tőle, illetve – tán praktikusabb szakkifejezéssel – tele van vele a hócipője.

MIUTÁN AZONBAN, A HÖLGYEK EGYBEHANGZÓ VÉLEMÉNYE SZERINT, A LIBSIZMUS KITŰNŐ DOLOG, MAGYARÁZNI KÍVÁNJÁK, HOGY MIKÉPPEN TÖRTÉNHETT EZ VELE.

A szerzők szerint a mainstream libsizmusból annak ellenségei kiemelik a „gender” fogalmát és mindenféle ellenérzések ébresztésére használják. Ők láthatóan nem értik, hogy miért történik ez így, pedig a dolog roppant egyszerű. Amint a kocsmában is, tömeges nézeteltérés esetén, a legelején célszerű az ellenérdekelt társaságból a legnagyobbat betakarni, hogy a többiek okuljanak belőle, úgy a libsizmus hordalékából is a legnagyobb marhaság szűrje a legjobban a nép szemét és annak pellengérré állításával kíván üzeni a tan egészének.

Az ő megfogalmazásukban ez a bizonyos „gender” egyáltalán nem hülyeség, ez egy ártatlan, a nemek közötti egyenjogúságot hirdető elmélet. Adnak is egy látszólag semmiféle kivétlnivalót nem tartalmazó, definíciót, mely szerint: *„A gender mainstreaming a nemek közötti egyenlőséget elősegítő közpolitikák továbbgondolása, azaz, hogy minden egyes intézményi döntés meghozatala előtt a döntéshozók gondolkodjanak el és vegyék figyelembe, hogy az adott intézkedésnek milyen eltérő hatásai lehetnek majd a nőkre és a férfiakra, és hogyan vehetnék elejét annak, hogy a döntésnek negatív hatása legyen az egyik vagy a másik nemre, miközben a nemek közötti egyenlőség célját végig szem előtt tartják.”*

MI EZZEL A BAJ? HÁT ELÉG GÉ SOK MINDEN.

Mindenek előtt jegyezzük meg, hogy az „egyenlőség” esetünkben meglehetősen nehezen értelmezhető fogalom, tekintettel arra, hogy a férfi-nő meghatározás minden esetben alapvető különbségekből indul ki. Abból, hogy szerencsés esetben – a rosszízű kísérleteken túl – a férfiak és a nők már csak megjelenésükben sem hasonlítanak egymásra.

A haladó libsizmus egyik tökéletesen indokolatlan dogmája, hogy bár két élőlény genetikai okokból roppant eltérően néz ki és működik, mégis létezik egy olyan dolog, hogy mindkettő „ember” és e tekintetben tökéletesen egyformák. Aztán ebből mindenféle dolgokra lehet következtetni. Ez igaz. Csak a legtöbb esetben semmi értelme sincs. „Az” ember ugyanis nem létezik, pusztán szimulákrum, lévén egy absztrakció.

AZ ABSZTRAKCIÓK LELŐHELYE PEDIG NEM A VALÓSÁG – BÁRMI LEGYEN IS AZ – HANEM A TUDATUNK.

Az „ember” fogalma, ahogyan azt értelmezik, nem más mint a dogmatikus gondolkodás terméke. Hogy valami szívhez szólót mondjak a szerzőnők számára, maga Marx (a libsizmus egyik ükapja, hiába tagadják) gúnyolódik – nagyon helyesen – a „*Szent család*”-ban a dogmatikus gondolkodáson, mondván, mekkora hülyeség azt hinni, hogyha valaki felrúg egy pinszét akkor a „*kutyát*” alázza meg. Próbáljon meg felrúgni egy dobermannt, aztán majd meglátjuk.

Ha valamit logikailag bizonyítani akarunk arra többféle módszer áll rendelkezésünkre. Ezek egyikét az ún. indirekt bizonyítást fogjuk most használni. Ennek lényege – ha még emlékezünk iskolai matekórákra – hogy igaznak

veszünk egy tételt, majd kézenfekvő következtetéseket vonunk le belőle. Ha ezen következtetések marhaságnak bizonyulnak akkor megállapíthatjuk, hogy az eredeti tétel is az. Azért választjuk ezt az eljárást, mert a „gender” fogalmaiból már annyian vontak le következtetéseket, hogy nekünk nem kell vesződnünk vele.

MI TÖBB, NEM CSAK LEVONTÁK E KÖVETKEZTETÉSEKET, DE NAP MINT NAP BELE IS VERIK AZ ORRUNKAT, NEHOGY NAPIRENDRE TÉRJÜNK FELETTÜK.

A szerzők kedvenc elméletéből származik ugyanis az n+1 „nem” gondolata, a transz-budik követelése, és az elmebaj egyéb súlyos tünetei. Márpedig ezek bizony nyugodtan marhaságnak minősíthetők. Ergo, az alapjukként szolgáló teória is az, az indirekt bizonyítás szabályai szerint.

Hogy miért minősíthetők annak? A szerzői triász is utal erre. Íme: „*Másodszor, a >>genderideológia<< démonizálása központi retorikai eszközévé vált azon erőfeszítésnek, amely a nagyközönség számára újra meghatározza, mit jelent a >>józan ész<<; egy új konszenzus szándéka arról, mi normális és legitim.*” És valóban. Meg kell mondjuk, lényeges dologra tapintottak a hölgyek, tényleg, mi a normális és legitim?

CSAKHOGY NÉMIKÉPPEN FORDÍTVA ÜLNEK A LOVON.

Nem a józan ész fogalmát kell újra meghatározni, hanem azt, hogy mi az, ami eltér attól. Hogy mit sugall ez az ominózus józan ész, azt mindannyian tudjuk: pontosan az ellenkezőjét annak, amit a genderideológia hívei annyira szeretnének. Aki azt szeretné például, hogy tizenéves lánygyermek egy helyre járjon pisilni szűrős, ám magukat állítólag „n?nek” gondoló férfiakkal, annak nem a józan ész fogalmát kéne újradefiniálni, hanem kezelteni kéne magát.

Maga a dolgozat kínos módon kerüli ezeket a jelenségeket. Pedig amennyiben védelmükbe kívánják venni a genderideológiát el kellene számolni velük. Ugyanis vagy azt állítják, hogy mindezen nemkívánatos dolgokat követelőkre etetnek, akik eltérnek az elmélet „igazi” alapjaitól – ez esetben saját hallgatóik máglyán égetnék meg őket a CEU aulájában – vagy el kéne vetni az eredeti teóriájukat. Ezt viszont azért nem tehetik, mert akkor nem lenne munkájuk.

A dolgozat egyetlen elnyős tartalmi tulajdonsága, hogy írói egyáltalán észrevették az általános elégedetlenséget és a meghökkent reakciókat. Ennyiben még megtalálható bennük a józan ész maradványa és ezért némileg zavarban vannak.

Olvastam valahol, hogy idősebb, a harcokba belefáradt feminista professzorok siránkoznak, mert diákjaik túl puhának, megalkuvónak minősítik őket, mikor a legnagyobb hülyeségek ellen felemelik szavukat. Van ez így. A forradalmakat felfalják saját gyermekeik.

<http://aristo.pestisracok.hu>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló